

Выходитъ во Львовѣ по Среде и Суботе (крѣмъ русскѣхъ святѣхъ) о 4-ой годѣ пополуни. Литерат. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстѣй“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца.

Редакція, администрація и экспедиція польскаго Ч. 8 ул. Академична.

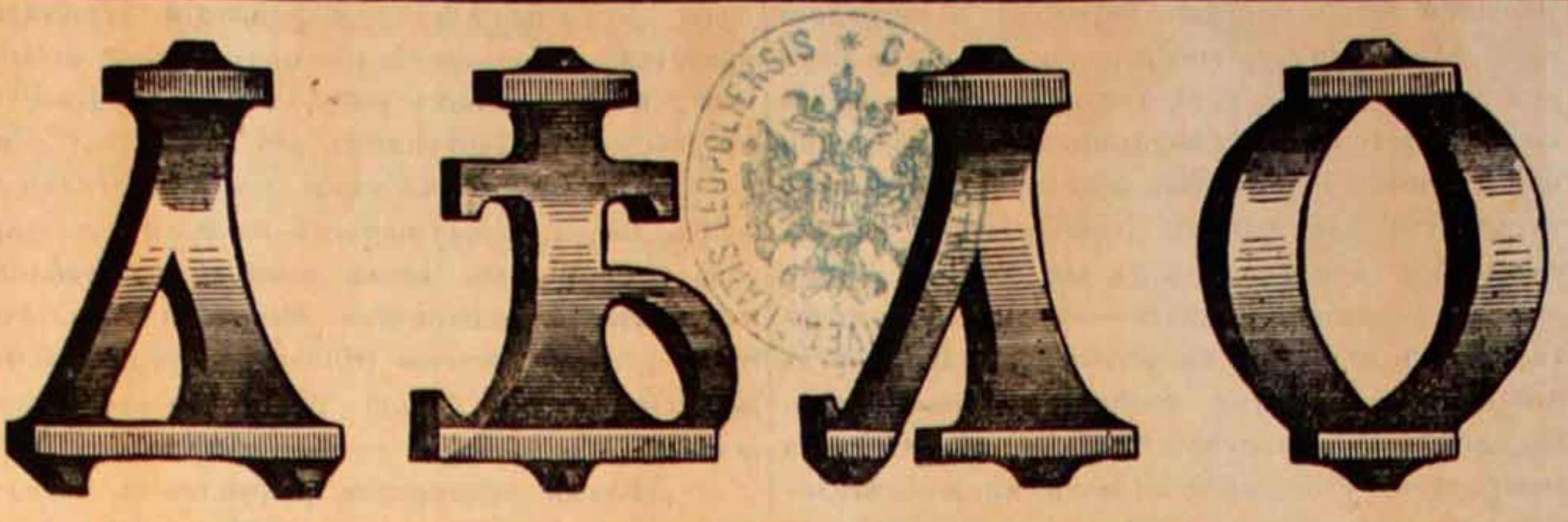
Вѣд. листы, посылки и рекламации належитъ пересылати польскаго адресомъ: редакция и администрация „Дѣла“ Ч. 8 ул. Академична.

Ручкою по возвращенію только на попередию заотероживать.

Поодинокое число стоитъ 12 кр. а. в. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. отъ одной строчки печатной.

Рекламации неопечатанной вѣдѣ отъ порта.

Предплату належитъ пересылати франко (налучше почтовымъ переказомъ) до: Администрація часопису „Дѣла“ ул. Академична Ч. 8.

Предплата на „Дѣло“ для Австріи:		Для Россіи	
на цѣлый рокъ . . . 8 рр.	на цѣлый рокъ . . . 8 рр.	на цѣлый рокъ . . . 8 рр.	на цѣлый рокъ . . . 8 рр.
на полъ року . . . 4 рр.	на полъ року . . . 4 рр.	на полъ року . . . 4 рр.	на полъ року . . . 4 рр.
на чверть року . . . 2 рр.	на чверть року . . . 2 рр.	на чверть року . . . 2 рр.	на чверть року . . . 2 рр.
отъ дол. „Библиотеки“:		отъ дол. „Библиотеки“:	
на цѣлый рокъ . . . 12 рр.	на цѣлый рокъ . . . 12 рр.	на цѣлый рокъ . . . 12 рр.	на цѣлый рокъ . . . 12 рр.
на полъ року . . . 6 рр.	на полъ року . . . 6 рр.	на полъ року . . . 6 рр.	на полъ року . . . 6 рр.
на чверть року . . . 3 рр.	на чверть року . . . 3 рр.	на чверть року . . . 3 рр.	на чверть року . . . 3 рр.
на самы додатокъ:		на самы додатокъ:	
на цѣлый рокъ . . . 5 рр.	на цѣлый рокъ . . . 5 рр.	на цѣлый рокъ . . . 5 рр.	на цѣлый рокъ . . . 5 рр.
на полъ року . . . 2 50	на полъ року . . . 2 50	на полъ року . . . 2 50	на полъ року . . . 2 50
на чверть року . . . 1 25	на чверть року . . . 1 25	на чверть року . . . 1 25	на чверть року . . . 1 25
Для Заграниччя, окрѣмъ Россіи:		Для Заграниччя, окрѣмъ Россіи:	
на цѣлый рокъ . . . 10 рр.	на цѣлый рокъ . . . 10 рр.	на цѣлый рокъ . . . 10 рр.	на цѣлый рокъ . . . 10 рр.
на полъ року . . . 5 рр.	на полъ року . . . 5 рр.	на полъ року . . . 5 рр.	на полъ року . . . 5 рр.
на чверть року . . . 2 50	на чверть року . . . 2 50	на чверть року . . . 2 50	на чверть року . . . 2 50
отъ дол. „Библиотеки“:		отъ дол. „Библиотеки“:	
на цѣлый рокъ . . . 14 рр.	на цѣлый рокъ . . . 14 рр.	на цѣлый рокъ . . . 14 рр.	на цѣлый рокъ . . . 14 рр.
на полъ року . . . 7 рр.	на полъ року . . . 7 рр.	на полъ року . . . 7 рр.	на полъ року . . . 7 рр.
на чверть року . . . 3 50	на чверть року . . . 3 50	на чверть року . . . 3 50	на чверть року . . . 3 50

Вн. Читателѣвъ въ Россіи просимо мати на увазѣ, що въ вымовѣ *л=ji, ъ, а=i, и* (въ серединѣ и на концѣ слѣвъ)=*ы, и* (на початку слѣвъ)=*і, ъ* (на початку слѣвъ)=*ві*.

Отъ Администраціи.

Съ днемъ 1 (13) жовтня розпочинаєся 4-ий чвертьрокъ. Просимо поскорити съ надсланьемъ предплату на новый чвертьрокъ, а заразомъ просимо выровнати рахунки за минувшій часъ.

Въ справѣ грунтового податку.

Наказы заплаты нового податку грунтового, розсланы по краю, справедливо занепокоили всю нашу людность господарску. Не думаємо однакожь, чтобы се было несподѣванкою для оббзанныхъ съ справою, а именно для читателѣвъ „Дѣла“. Мы позволимъ собѣ пригадати статью „Инструкція податкова“, замѣщену еще въ ЧЧ. 1, 2 и 3 „Дѣла“. Хоть п. к. прокураторія не допустила тогда найважнѣйшій части сен статіи до вѣдомости нашихъ читателѣвъ, то всежь таки та статья, хоть и въ скороченѣмъ видѣ, звернула увагу читателѣвъ на грозяче небезпеченство задія вымѣру и розрахована грунтового податку поодинокимъ податникамъ. Не для власной хвалбы, але для самой справы подносимо тутъ, що „Дѣло“ было единою газетою, що такъ вчасно, бо больше якъ передъ полъ рокомъ поднесло и пояснило ту многоважну справу. Уже въ Ч. 3-омъ зъ 13 (25) сѣчня с. р. звернули мы увагу всѣхъ господарѣвъ-податниковъ, чтобы добре пызнавали своего власного интересу и добре обраховували высокѣсть податку, коли достануть указы заплаты нового грунтового податку, чтобы на случай заввысокого вымѣру сего податку вчасно въ протягу 30 день отъ часу доручены наказу заплаты вносили до тогожь самого уряду податкового, отъ которого наказъ заплаты одержали, рекурсы противъ заввысокого, несправедливого вымѣру податку грунтового.

Наші обавы, — жаль сказати, — оправдались; коли не всѣ, то бодай значно больше часть наказѣвъ заплаты выйшла такъ, що треба конечно вносити рекурсы, чтобы не потерять шкоды. Доперва теперь почали глядѣть польскій газеты и польскій послы заниматься

сею справою и не могутъ дойти до конца, на якѣй се подставѣ правнѣй могъ выйти такой дивогляды съ теми наказами заплаты. Тяжкожь принудити, чтобы нашій урядники податковѣй, що то день въ день мають дѣло съ рахунками и проте повинни бути въ рахункахъ „битѣ“, такъ грубо помилялись самохотѣ въ простыхъ рахункахъ, якъ обчислити справедливо новый податокъ каждому податникови. Якъ на те, еще й уставы податковѣй що до нового податку здаются такъ яснѣй, що бодай фаховый урядникъ не повиненъ въ нихъ помиляться. Тому то й польскій дневники и послы якожь не могутъ потрафити на слѣдъ той причины, яка вызвала такую замѣшанину въ наказахъ заплаты. Они мучатся надъ обчисленьемъ податку и додатковъ до податку и все таки не могутъ съ тымъ численьемъ дойти до путя: конецъ такого чи сакого обрахунку все таки не сходится. Се одно повинно было вже быстроумныхъ навести на здогадъ властивой тайны сего тасмичного обрахунку чи вымѣру грунтового податку. Въ чѣмъ почиваетъ та тайна, мы, розувѣся, не можемо и теперь говорить зѣ взгляду на конспектъ Ч. 2 „Дѣла“. Все жъ таки можна мати певный жалъ на послѣвъ въ радѣ державнѣй, що вже въ той часъ не зробили ужитку зъ той справы, котра вчасно поднесена, буабъ може охоронила и податниковъ передъ непотрѣбными а коштовными рекурсами и самъ державный скарбъ охоронила отъ незначныхъ коштовъ, а урядъ отъ великихъ трудовъ.

Якбы тамъ и было, досить, що теперь наспыла послѣдня пора, чтобы всѣ тамучи а для народа прихильный люде щиро и скоро занялись сею справою. Що слѣдуетъ робити, се посли выше згаданого ясно. Уже въ попереднихъ чч-лахъ подали мы формуляръ до dotycащихъ рекурсовъ. Для повности и ясности позволимъ собѣ тутъ еще сказати кѣлька слѣвъ.

Передовѣмъ подаемо автентичный (нѣмецкѣй) текстъ уставы, котра служитъ за основу такъ до вымѣру податку, якъ и до рекурсовъ противъ несправедливого вымѣру.

Арт. IV. уставы зъ 7 червца, 1881 ч. 49 Д. у. д. постановляетъ:

Die Veranlagung der Grundsteuer erfolgt in Gemässheit der Bestimmungen der Artikel I und XI des Gesetzes vom 28 März 1880 (R. G. Bl. Nr. 34).

Wenn nach dieser Steuerbemessung einem Grundsteuerträger von seinem in einem

Steueramtsbezirke gelegenen Grundbesitze eine mehr als 10 Percent betragende Erhöhung der für das Jahr 1880 von diesem Grundbesitze vorgeschriebenen Grundsteuerschuldigkeit entfällt, so hat derselbe zu entrichten, und zwar:

1. in der Zeit vom 1 Jänner 1881 bis zu der nach beendigtem Reclamationsverfahren eintretenden definitiven Steuerbemessung jährlich:
 - a) den der Grundsteuerschuldigkeit vom J. 1880 gleichkommenden Betrag und
 - b) von dem beim Vergleiche der Grundsteuervorschreibung für das J. 1880 mit der neuen provisorischen Bemessung entfallenden erhöhten Betrage eine solche Quote, welche zehn Percent der Grundsteuerschuldigkeit des Jahres 1880 gleichkommt;
- 2) von dem Jahre angefangen, in welchem die definitive Steuerbemessung erfolgt, jährlich:
 - a) den der Grundsteuerschuldigkeit des J. 1880 gleichkommenden Betrag;
 - b) von der beim Vergleiche der Grundsteuervorschreibung für das J. 1880 mit der definitiven Bemessung sich ergebenden Steuerrhöhung:
 - aa) eine solche Quote, welche zehn Percent der Grundsteuerschuldigkeit des J. 1880 gleichkommt, und
 - bb) einen von Jahr zu Jahr um Ein Zehntel steigenden Theil des hienach von dieser Steuerrhöhung noch übrigbleibenden Betrages.

Теперь треба мати на увазѣ, що доси еще не укѣнено остаточного вымѣру податку (definitive Steuerbemessung), що отже на теперь податокъ має обчислятися только посли першой части сего артикулу (уст. 1. Ар. IV.), а що другій уступъ не може бути еще приложенъ до теперѣшного вымѣру грунтового податку.

Маючи передъ собою наказъ заплаты нового грунтового податку, треба передовѣмъ застановитися, чи податкову належитѣсть обчислено справедливо. О томъ можна пересвѣдчитися, провѣривши, чи обчислений податокъ грунтовой выноситъ справдѣ 22 1/10% отъ чистого доходу грунтового. *)

По томъ провѣреню повиненъ каждый господаръ застановитися надъ тымъ, чи новый податокъ есть больший и о скѣлько больший отъ податку плаченого за р. 1880? Если новый податокъ отъ грунтовой послиности податника (господаря), положенной въ томъ самѣмъ податковѣмъ повѣтѣ (Steueramtsbezirk),

*) Тутъ треба памятати и покланкаться на чистый доходъ, якій выказано въ такъ зв. аркушахъ доходу грунтового або, якъ они урядово называются: „вытягъ зъ очерку помѣру и оцѣненя“ (wyocig z obliczenia pomiaru i oszacowania).

окреститесь гнѣвнѣскому примасови, або навіть панѣ римекому! Тая чуабѣть сердца не опускала его черезъ цѣле его житье. Черезъ 50 рокѣвъ днѣ не вважачи на те, що могъ простудитися або набавитися катару, робивъ деревляной, рускѣй церковцѣ тую честь — що недѣль приходивъ до неи въ половинѣ проповѣди, чтобы исъ прихожане его бачили и въ его побѣжности бралъ собѣ тымъ лѣпшій прикладъ. Онъ черезъ тыхъ 50 рокѣвъ що недѣль позволявъ фалшивому свѣтови руского дяка ображати свои деликатнѣй, велыми музикальнѣй уха, хочъ всевъсѣмъ не потребувавъ того, бо мѣгъ, якъ захотѣвъ, записати фондъ на вычтенье и удержанье хору добрыхъ голосѣвъ, бо мывъ до сего, яко патронъ церкви, повне право. Се вже маєте одинъ важкѣй блудъ въ его умысловѣмъ органиамъ. Бо въ здоровѣмъ тѣлѣ муситъ бути захована равновага органдѣвъ, такъ финанчныхъ якъ и духовыхъ. Якъ сердце его было надто чуле, такъ его голова мусѣла за те уступити далеко на другій плянъ.

Дальше. Вправдѣ не выкрыто до теперь ще нѣякого документу историчного (маймо надѣю, що се удасться одному въ теперѣшныхъ историкѣвъ державной идеи), на подставѣ которого вже теперь можнабы съ повности выказати, що одинъ въ его предкѣвъ бувъ батькомъ династїи Пястѣвъ, Ягайлонѣвъ або якихъ иншихъ корольнѣвъ; але знаємо, що его предки, якъ були шляхтичами и мали свою загороду, были равнѣй будъ котрому пововдѣ, могли бути выбранѣй на корольнѣвъ и съ помощью политичной системы: kraj stoi — nierządem, ридити великою державою. Мало того. Та предки, всеposito, що были bene nati et possessionati, воювали надъ Алтою, подѣ Жонтыми водами, Берестечкомъ, Збаражемъ (котрѣ мѣсяца, мимо-

отже не лише въ томъ самѣмъ селѣ, але хочьбы и въ кѣлькохъ селахъ, але того самого податкового повѣту — (числячи по 22 1/10% отъ чистого доходу грунтового) — выходитъ больший якъ грунтовой податокъ отъ тоижъ послиности за р. 1880 и 10% сего податку, то тогда посли выше наведеного Арт. IV. уст. 1. а) и б) має платитися (отже и въ наказѣ заплаты повиненъ бути приписаный) лише такой податокъ, котрѣй равнаея старому податкови за р. 1880 и 10% сего податку. Тожъ колибъ въ томъ случаю бувъ вымѣренный больший податокъ якъ старый податокъ за рокъ 1880 + 10% сего податку, то слѣдуетъ на основѣ повышшой уставы внести рекурсы.

Если новый податокъ не есть больший якъ старый податокъ за р. 1880 + 10% сего податку, то до заплаты припадае цѣла нова квота податку грунтового, розувѣся, обчислена посли стоны 22 1/10% отъ чистого доходу грунтового.

Поднесено пытанье, чи податковѣй урядъ має право докладати до нововымѣреной належитости податковой еще и додатки (дodatки до податку грунтового)?

Тутъ треба розрѣзнити мѣжь додатками державными, а додатками краевыми (взглядно повѣтовыми). Дататки державнѣй до грунтового податку отъ падають, отже не повинни бути приписанѣ въ наказахъ заплаты, а то длатого:

1) вже посли Арт. III. уставы зъ 7 червца 1881 Ч. 49 Д. у. д. має отпасти надзвычайный додатокъ до грунтового податку, установленный патентомъ зъ 10 жовтня 1849 Ч. 412 Д. у. д. — (Der mit dem kaiser. Patente vom 10 October 1849 R. G. Bl. Nr. 412 im Punkte 5 festgestellte ausserordentliche Zuschlag hat in Betreff der Grundsteuer zu entfallen);

2) устава финансова на р. 1881 зъ дня 7 червца 1881 Ч. 51 Д. у. д. постановила въ Арт. IV, що на одержанье загальной квоты доходѣвъ державныхъ будутъ побиратися непосреднѣй и посереднѣй дататки посли до теперѣшныхъ приписѣвъ, а дальше, що дататки до непосредныхъ податковѣвъ будутъ побиратися отъ податку клясово- и чиншово-домового, якъ такожъ отъ заробкового и доходого. Тымъ самымъ отпадеють дататки до податку грунтового яко въ той уставѣ не вы-

**ПАМЯТИ
наилучшого друга.**

III.
(Далѣе.)

„Чомужь вы менѣ сего не сказали — свѣдѣныи незнакомый докторъ далѣше — га, га, га! А бодай высь! То що иншого; теперь я вамъ все выясню. Я его хоробу студировать въ галерїи соймаю. Послушайте, шановный товаришу по Ескулянтѣ. Зъ его власныхъ, автобиографичныхъ и генеалогичныхъ споминѣвъ я вамъ вбудую всю исторїю роввою его слабости отъ часу его народженя, — ба, що кажю, отъ 5 генераций его предкѣвъ, бо се хороба фамилийна. Его предки передъ пятьма генерациями были такъ ласкавы — (въ якого краю? не записала исторїя, але певно зъ Короны, або зъ Литвы, бо иншихъ цивилизованныхъ краѣвъ тогдѣ ще не было въ Европѣ!) — привандрувати въ жовкѣвскій сторони. Чи вы пызнаете всю великѣсть той ласки для Русинѣвъ, а спеціально для рускихъ хлопѣвъ того щасливого села? Они жъ (предки С. П.) могли отъ своего короля домогатися „наданя“ въ Коронѣ, або спровадити собѣ польскѣйхъ хлопѣвъ; але нѣ, — ихъ чуле сердце тгнуло сюды, нести свѣтло цивилизаціи въ жовкѣвскій пустынь, освѣтити нимъ темнѣй головы рускихъ хлопѣвъ, памятаючи на угоду, котору заключили предки тыхъ предкѣвъ въ Городѣвъ и Люблинѣвъ съ предками властительнѣй тыхъ хлопѣвъ. Новон кодификаціи той угоды они не потребували, бо они носили ен въ сердце; друга контрактна сторона, рускѣй хлопы, коли ен не мала такожь въ сердце, ну, то энъ не заввадила

параграфы угоды въ аликвату поверховно, куды повало. Впрочемъ, якъ оно тамъ и не было, але интересъ ихъ бувъ всевъсѣмъ спѣльный, его предкѣвъ съ рускими хлопами: хлопы робили на паньскѣмъ ланѣ, — паны-предки бѣли въ того самого лану хлѣбъ; хлопы брали горѣвку въ ихъ арендаря, — паны-предки брали отъ того самого арендаря грошѣвъ за пропинацію. Тая спѣльность интересѣвъ трывала черезъ 5 1/2 генераций ненарушено; нѣколи паны предки не повывали своихъ хлопѣвъ до суда, бо, якъ зайшло яке мале непорозумѣнье, то заразъ ихъ загоднѣ давнѣйше „подстароцеѣ“, а повнѣйше мандаторѣ. Ажъ прѣйшовъ той нещасливый рокъ 1849! — Австрѣйскѣй (бррр!) парламентъ подѣвѣть соціалну революцію — и дивно, що тогды не стався конецъ свѣта. Онъ поважився той спѣльный интересъ наввати египетскимъ; днѣ осмѣлился розвратити отѣвчну угоду, заключену мѣжь рускими хлопами и панами на тысячи поляхъ битѣвъ, ще передъ Городломъ и Люблиномъ, и выдерши намъ ихъ въ подѣ сердца заплативъ намъ за се подлоко монетою. За 60 милїонѣвъ австрѣйской валюты — днѣ думавъ — можна зречисъ того спѣльного интересу! Чуле, набальсамоване сердце предкѣвъ мусѣло тогды обернутисъ въ мурованѣмъ родиннѣмъ грошѣ! Але отвернѣмся отъ того сумного обраву, роадраючого сердце кожного широго патриота, стоячого на грунтѣ австрѣйной державной идеи. Вернѣмся до нашего пациента. Онъ доставъ въ свѣдѣннѣй добре, чуле сердце своихъ предкѣвъ. Онъ пр. позволилъ себе окрестити рускому попови. Уже нѣ невннѣй дитинѣ, лѣвннѣй своѣй вѣкъ не на роки, а на днѣ, вы бачите тую ласкавость; бо якжежь: кто ему, потомкови пяти генераций, бунбы завидувань, якѣмъ днѣ бувъ дав-

хомъ сказавши, суть такими жъ сильными документами угоды, якъ и поля подѣ Кирхгольмомъ и Хотинѣмъ) и въ иншихъ сто битвахъ. Одно и друге выробило въ тыхъ предкахъ не только невычайну отвагу, але и не вычайне почутье власной, шляхетской гѣдности, амбиціи. Та обѣ власности, такъ перша якъ и друга, якъ и поля и загодженъ рускѣй хлопы и иншіи живнѣй и мертвыи инвентаръ перейшли дорогою спадцины въ предкѣвъ на нашего пациента. Онъ завывъ одну и другу на 100 поляхъ кѣнскихъ гонитѣвъ, при 1000 веленыхъ столахъ и на 10 сесїяхъ соймаюхъ. А вѣвѣсно, що такѣй днѣ власности, коли надто переважають надъ иншими людскими вѣднѣностями, придрушуютъ въ чоловѣцѣвъ по перше живе почутье справедливости, по друге почутье поважания мнѣвнѣй другихъ людей, котрѣ не суть bene nati et possessionati; по третє вырожджуютъ въ чоловѣцѣвъ въ высокѣмъ степенѣ дражливѣсть на кожде суперечнѣ мнѣвнѣ, котре днѣ тогды прѣймае якъ особисту уразу свои амбиціи.

Пригланѣйтесь теперь той головѣ и скажѣть самѣй, чи побѣчь тыхъ трехъ важныхъ власностей умысловыхъ для разуму тутъ не было мѣвце надто тѣвнѣе? О сѣмъ мы пересвѣдчилисъ вже передше, простою механичною пробѣю. Крѣмъ того я для пѣдпоры моего теоретичного высвѣдкѣвъ подаю Вамъ ще такой практичный доказъ. Мы въ его ораціи знаємо, що днѣ 50 рокѣвъ живѣ въ Жовкѣвскѣмъ, где весь народъ говоритъ по руски; его полъ рускѣй крестивъ; въ него на певно мамкою була Русинка, котра функцію сповняла за „паньске“, гудуючи „ясного панича“ рускимъ молокомъ; такъ само льокай, камердинеръ, кухтѣ, пѣстунка, нянька, гардеробна, швачка, прачка

предложение комиссии съ першою частю поправки пос. Михаловского. Пос. Станисл. Полянскій зложилъ до булавъ маршалка внесеные, взымающе правитель- ства, чтобы установити двѣ новы поады крыло- шанъ при митрополитѣ гр. к. канцудѣ во Льво- вѣ, съ дотациою по 2.500 ар. зъ фонду краевому и съ правомъ презенты, приолугующимъ выдѣло- ва краевому.

Осьмнадцате засѣданье, дня 5 жовтня.

Мия. Земляковскій одержавъ отпустку до конца осейн. — Для погорѣдцѣвъ гр. Барцицѣ, пов. санецкого удѣлено 500 ар. запомога.

Зъ отчитаныхъ петицій важнѣйшѣ: Гром. Кошчичицѣ и 14 иншихъ громадъ коло Кошчич- нецѣ протестуютъ противъ перенесена суду пов. зъ Кошчичице до Хоросткова. Комитетъ выста- вы памитокъ зъ снохи Яна III о субвенцию. — Гром. Судона Вишня о субвенцию на будову шко- лы. — 3 петици о побортъ оловницѣ зъ жерель солонихъ для худобы. — 5 петицій въ справѣ большого вымѣру податку грунтового и 2 петици въ справѣ примусовой ассураци будинокѣвъ осейнскихъ.

На внесеные комисіи бюджетовой ухвалено предлинварь коштовъ удержаня школы рѣчицкой въ Дублахахъ на р. 1883. Выдатки 42.719 ар., доходы 18.739 ар., — необходимо до покриты зъ фонду краевому 23.980 ар., о 1768 ар. больше, зъ р. 1882. Зъ повышою сумы принадае на школу парубковъ 9.674 ар.

Дальше пос. П. ялтѣ реферувать въ имени комисіи администраціонной свое внесеные о при- собѣненя змѣны закона о принадлежності, и сойма ухвалитъ вѣдѣныя правительствомъ, чтобы присойши до змѣны закона о принадлежності зъ 1863 р.

Оттакъ комисіи желѣзнична здавала справу зъ внесеня гр. Яна Тарновского въ справѣ будо- вы желѣзной линіи, котра лучилабы желѣзницю Карола Людвика съ конгрессовою Польщею. Справа тая выкликала обширну дискусію. Комисіи пред- ложила линію зъ Решева до Надбжежа, бо она буде найтанша. Пос. Славянский, гр. Рей и ки. Чарторыйскій предлагали линію зъ Тарнова до Надбжежа. Сойма ухвалитъ внесеные комисіи.

Пѣдъ конецъ засѣданя пос. Черкавскій поставилъ слѣдующе внесеные политичной натурѣ: «Вызвасоа с. к. правительствомъ, чтобы починити кроки въ цѣли ревизіи державныхъ законѣвъ школьныхъ, о сѣбѣ они въ теперѣшній основѣ перекрочуютъ съ ущербомъ автономіи границѣ, зачеркней законодательству державному въ зако- нахъ основныхъ».

Пос. др. Антоневичъ отчитавъ интер- пелляци до правительств. комисаря съ заштанемъ, та и коли правительствомъ намірае предложити ра- ді держ. змѣну процедуры въ справѣ опадко- выхъ и ошкунчихъ, о котру то змѣну сойма ухва- лами своимъ допминава.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Разрухи антижидовскы на Угорщинѣ.) Въ попередній числѣ «Дѣла» подали мы головной кометовъ разрухѣвъ противъ жидѣвъ въ угорской вѣстѣ Прешбургу и въ окрестныхъ мѣстечкахъ. Читателѣ нашѣ могли зрѣти собѣ понатые о разбѣрахъ прешбурскихъ безпорядковъ, нагадую- чихъ въ великой части торбѣй безпорядки на Украинѣ. Якъ на Украинѣ, такъ и на Угорщинѣ разрухи розпочали въ одній большѣй мѣстѣ и в селлахъ въ окрестности. Якъ на Украинѣ такъ и на Угорщинѣ разрухи обмежувалос на битю бѣговъ, ломаню дверей та паченю жидѣвской по- суды особливо въ шинкахъ; якъ тамъ такъ и ту народъ збиткувалос особливо надъ шинками. Але якъ на Украинѣ, такъ и ту народъ не бивъ жидѣ- вѣвъ, кромѣ поодинокихъ выматковѣвъ случайѣвъ. Пявѣйшѣ вѣста зъ Угорщини доносать, що разру- хи противъ жидѣвскы проявилос такожъ въ дру- гихъ мѣстечкахъ, кромѣ тыхъ, якъ мы назвали воедѣного разу, — именно: въ Федеместъ Саль, Сарѣе, Мадаръ-Бель, Сонете-Пушта и въ дру- гихъ. Замѣтити надлежитъ, що безпорядки розши- рявалос такожъ до другихъ комитатѣвъ, именно въ Тарнонѣ и Фегеръ-Егислазѣ. Прѣ пачуючѣмъ раздраженю жителѣвъ христіанскихъ противъ жидѣвъ, дрѣбнѣй случай готовѣ выкликати вели- ку бучу. Разумѣея, що бутий жиды звычайно дають иррацию. Зъ Тарноны доносать, що тамо- шній жидъ-купецъ Лавееръ ударивъ жінку-хри- стіанку въ лице. Свидѣа сего випадку розбѣгнао во мѣстѣ и почали зывати народъ до бѣжки жидѣ- вѣвъ. Въ одній хвилѣ товна зъ 500 людей окру- жила домъ Лавеера и збурила домъ, склепъ Лав- еера и сусѣдній домъ жидѣвскій. Въ Няга Сура- ково Вартбергѣ народъ въ ноцѣ зиницѣвъ и збу- ривъ склепъ жидѣвскій. Въ Фегеръ-Егислазѣ на- родъ збурилъ хаты и склепы жидѣвскы. Сена- тивоний люде таскали товары зъ склепу на у- ллицѣ и тамъ началы. Въ осейнскѣ розбѣли окна и двери. Жиды утекли до Маржаростъ-Сиготу. По- добны сцены въ рѣжныхъ мѣстечкахъ потуютъ шветы, — мы задѣя ихъ одноостайности не бу- дѣмъ наводити.

Въ теперѣшній хвилѣ разрухи вже зовѣмъ зрѣдшеши. Заслугу того приписуютъ загално енергій угорского министра-президента Тиссы, котрого вышывають въ Угорщинѣ мужикъ «съ желѣзною рукою». Тисса выдавъ до войхъ звер- хностей комитатскихъ циркуляръ, въ котрѣмъ

острого наказавъ запобѣгати войкамъ непріязнимъ дѣланямъ противъ жидѣвъ. До зверхности коми- тату прешбурского выдавъ Тисса днѣ 2 жовтня розпорядженье слѣдующого содержания: «Въ виду безпорядковъ на великій размѣры, якъ дѣлалос и еще дѣлаетъ подѣ фирмою антисемитизму не лишъ въ мѣстѣ Прешбургу, але и въ окрѣвѣ прешбур- ского комитату въ многихъ мѣстѣхъ и селлахъ, бажае правительство зжити найбѣгшихъ мѣръ. Сего потребуе якъ безпеченство майна и житя оскорбленыхъ обывателѣвъ (жидѣвъ), такъ такожъ пошанованье законѣвъ и честь та повага народу. Щобы отже урядова дѣлальность въ интересѣ при- верненю порядку была одноостайнѣшою и усѣ- шѣйшою, именувать и наджунана гр. Естерга- зового правительственнымъ комисаремъ цѣлого округа комитатского. На подставѣ того именова- ния гр. Естергаи буде побѣла своия наилучшою думки и съ зываньемъ войхъ можливыхъ средствъ поступати, щобы въ окрѣвѣ прешбурскѣмъ безпеч- ностю майна и житя було заховане и т. д. Тисса».

Министеръ бувъ выготовивъ вже розпори- дженье, запроваджуюче станъ облоги въ коми- татѣ прешбурскѣмъ за убитою, рабунокъ, под- палење и крадѣжъ. Але станъ облоги не бувъ оубанкованымъ, бо непорядки завчасу утихли.

Разрухи противъ жидѣвъ на Угорщинѣ твора- ть теперъ головной предметъ оговорѣвъ зъ инустрійной политики австрійской въ угорскихъ и вѣдѣнскихъ газетѣхъ. Разрухи тѣи лучилшою довѣмъ нежданю. Коли подобій разрухи противъ жидѣвъ отбувалос на Украинѣ, то австрійскій газеты завѣрювали, що щось подобного въ Австро- Угорщинѣ не моглобы статос. Тымчасомъ се отадоса. Черезъ нару дѣйствѣ въ пѣвѣнчидѣ Угор- щинѣ народъ чинитъ то само, що на Украинѣ. И такъ само, якъ на Украинѣ власти сконстер нованъ въ першѣй хвилѣ не знали чо дѣяти (чи якъ звычайно кажеся «не було инустрійчѣ»), — такъ само було и въ Прешбургу. Вѣдѣнскій, осо- бливо централистичный газеты чинитъ докору прешбурскѣй полиціи и войску, що зъ сажого по- чатку не выступили рѣшуче, значить, що не ру- бали и не стрѣляли въ товны народу. Тымчасомъ се велика рѣчица выдвигати команды до стрѣ- ловъ при зеленѣи стодуку редакційнѣвъ, а середѣ зворушеного народу. Кто знае, до якого проливу крови по сторонѣ народа и войска моглобы було дѣти въ Прешбургу, коли, якъ мы бачимъ, въ од- нѣмъ селѣ зворушеный народъ кидавъ на драго- цѣнѣ камнѣямъ. Кто знае, чи разрухи булѣвъ такъ швидко утихли, колибы войско було стрѣляло.

Разумѣея, що коли розбѣшлос перша вѣста о разрухѣхъ противъ жидѣвъ въ Угорщинѣ, вѣдѣн- ской жидѣвско-централистичный газеты заразъ всю виню за тѣ разрухи зложили на агитаторѣвъ ан- тисемитскихъ, на Иготиѣго, Онодѣго, Симоиѣго и др. Централистичный газеты могли заразъ па- ченѣмъ показати на морального виновника разру- хѣвъ, на Симоиѣго, котрый такъ мешкае въ Прешбургу, где естѣ и антисемитска газета. Прешбурскѣ буржнуотрѣ навѣтъ справѣ подавъ правительственному комисареву кѣлка агитаці- онныхъ антисемитскихъ статей одной прешбурской газеты яко причину разрухѣвъ. Тымчасомъ се просто небылца. Централистичный газеты нар- очно заслонюють отъ сажого початку очы каждому заслоною «агитаторѣвъ», щобы не бачивъ правдо- вой причины разрухѣвъ. Подобно тая сама жи- дѣвска преса подѣлае погрому жидѣвъ на Укра- инѣ каждый фактъ толкувала «агитационнѣ» на- гнѣстѣвъ. Тымчасомъ каждому обзнаому съ от- ношенями тыхъ областей, где проявилос были разрухи, що причиною ихъ не была жидѣй агита- ція, але самѣ невѣдомый отношеня, и то от- ношеня анѣ релігійны, анѣ національны, але эко- номичны. Пыли се вже каждому вѣдомо, бо и комисарѣ збѣлалъ своею чаю зъ Петербурга на мѣ- ста погромѣвъ, — мужикъ се добачати и мужикъ такъ, а не инашѣй оправозданя зложити прави- тельству.

Чи разрухи въ комитатѣ прешбурскѣмъ ма- лобы повстали зъ иншихъ причинъ якъ на Украинѣ? На тогъ находимъ отповѣдъ въ вѣдѣнскѣмъ «Parlamentarier». Ось чо пише тая часопись по поводу разрухѣвъ прешбурскихъ: «Не хотоже бавити ся пророковѣвъ, але просимо намъ вѣрити, що мы вже передъ роками власно Прешбургъ и околиця означили яко огнище будущего анти- семитского руху. Не Симоиѣй и антисемитска газета зворохобила прешбурскѣй комитатъ про- тивъ жидѣвъ, але въ тѣмъ численными жидѣми поджованѣмъ и высоломѣмъ комитатѣ мужли необ- ходимо повстали: антисемитично успособлене на- селенье, Симоиѣй и антисемитска газета. Исторія повзаве, що якъ поодинокѣ пѣвты, такъ и дер- жавы можуть знести лишь певне кѣло часло жидѣвъ, а перетажень повѣту чи державы жа- дѣми спроваджуе погромы жидѣвъ, обмежене ихъ свободы и выгнанье цѣлыми масами. Прешбурскій комитатъ отъ роковѣвъ уже «перетаженымъ» жи- дѣми — и ось причина разрухѣвъ. Той закрывае собѣ парочко очы, кто думаетъ, що рухи противъ жидѣвъ кольпортулетъ зъ Нѣмеччины. Фактомъ естѣ, що они родятос въ самѣмъ народѣ. Коли народъ не має жадного способу скинути зъ себе тѣгарѣ, котрый его давить, онъ береся тогда до — права няготи». Зъ сихъ словъ «Parlamentarier» кождый побачитъ, що причиною разрухѣвъ антисемитскихъ въ прешбурскѣмъ комитатѣ суть отношеня экономичныя, такъ само якъ на Украинѣ.

(Министеръ др. Давидовичъ) прѣбуитъ вчера до Львова, щобы зяти участь въ засѣданяхъ сойма- ныхъ.

(Министеръ др. Земляковскій) выхланъ зѣ Львова до Вѣды. По дорогѣ вступитъ до Дрого- быча, где его выборѣи устроили для него пѣр- зь.

(Нова эксплозіа въ Триестѣ.) Надъ сего-

рѣчнымъ торжествомъ триестенскимъ въ честь 500-лѣтнихъ роковинъ прилучена Триесту до Ав- стріи немовъ нависло яке кроваве затумъ. При торжествѣ по поводу роздѣленя нагородъ выста- вѣмъ даступила зновъ екслозіа, при котрой двое людей тяжко раненѣ. Полиція удерже, що екслозіа наступила случайно, черезъ неосторо- жность, але народъ и преса твердятъ, що се була екслозіа киненою рукою злоумышленника бомбы, наповненою нитроглицериною.

ЗАГРАНИЦЯ.

Англія. Отъ недавного часу ведутос перегово- ры мѣжъ Англією и Нѣмеччиною. Завѣрюють, що мѣжъ обома державами прійшло вже до поро- зумѣня и що змаганѣ Франціи до заключеня сою- за съ Англією зробило вѣско. Такожъ випадка въ Египтѣ проиваютъ за тымъ, що Англія хоче овертисъ на Нѣмеччину. Недавно маѣвъ посольнъ нѣмцѣй въ Лондонѣ Министеръ конференцию съ Гранвилемъ. — Morning Post по поводу той кон- ференциі пише, що хотя английское правительство не поставило доси жадного рѣшучого предложеня о будущности Египту, то мимо того мѣжъ прави- тельствами английскимъ и нѣмецкимъ пануе повна згода, котра розтагася и на кабинеты въ Вѣднѣ и Римѣ. Въ мыслѣ того собѣльного порозумѣня має бути вызначена спеціальна комисіа для выпрацо- вани плану финансовою администраціи Египту. Франція жадае отъ Англіи, щобы въ Египтѣ бувъ задержаный status quo ante. Англія, розумѣея, на тогъ не хоче прѣстати.

Египтъ. Пѣсля доносѣвъ зъ Каира до ан- глийскихъ часописѣвъ, ген. Вольселей маѣвъ въ по- слѣдній часъ троха отратити довѣрѣ до кедива. Тевфикъ-паша має оказуватися досить холоднымъ для своихъ освободителѣвъ-Англіѣвъ, а народъ египтскій зновъ не сприяе кедивови удержаню на тронѣ при помочи английскихъ багнетѣвъ. Англіѣвъ мали выкрыти такожъ корреспонденцию кедива съ Араби пашею, котра кедива компромитуе. Араби-паша судитъ увязнений въ касарни аб- диньской и надѣея незадовго вже процесу. Араби стареяе всѣми силами мати адвокатѣвъ Англіѣ- цѣ. О Араби-пашѣ, томъ диктаторѣ побѣжденѣмъ подѣ Тель-ель-Кебирѣ, починають Англіѣвъ мати далеко лучше пересвѣдченье, нѣжъ мали доси. Офицеры, котры стережуть Араби-пашу, хвалитъ его такъ и достоинство, але умѣе заховати въ нещастю. Въ загалѣ Англіѣвъ не уважають вже Араби-пашу честолюбивымъ и корытолюбивымъ начальникомъ вѣрохобивѣвъ. Сконстатовано, що Араби охотился гуманно съ английскими войска- ми, котры досталоса буди до него въ неволю, а по бомбардованю Алекоандріи быъ энергично вы- ступивъ противъ мордованя христіанъ османли- зованными Арабами.

НОВИНКИ.

— Руско-народный театръ подѣ дирекцію Ив. Биберевича загостивъ вже до Львова и дасть цѣ- лый рядъ представлѣвъ въ салѣ «Гвиазды» при улицѣ Францискавскѣй, Ч. 7. Пер- ше представленье отбудеся завтра; отогранѣй будутъ «Подѣбръе», мольдрама въ 3 актахъ Ив. Гушалавича, съ музыкою Вербицкого. На сѣмъ представленю отоймае мѣшаный хоръ «Завѣща- нѣ» Т. Шевченка. Мѣжъ иншими будутъ пред- ставленѣ слѣдующіи штуки: «Выгравъ терно», комедія въ 3 актахъ Ю. Розена; «Панъ Мандато- рѣ», оригинальна оперетка въ 3 актахъ Дани- ла Млаки, съ музыкою И. Воробкевича; «Дебу- тантка на провинциѣ», водевилъ въ 5 актахъ, пе- реводѣ М. Кропивяцкого; «Федько Острожскій», оргин. драма исторична въ 5 актахъ Ом. Ого- новского; «Ксантина зъ надѣ Подтѣвъ», комедія съ сѣнками и танцами въ 5 актахъ; «Женятѣва», комедія въ 3 актахъ Гоголя; «Яншѣ Интенга- зи», оргин. оперетка въ 1 актѣ Данила Млаки, съ музыкою И. Воробкевича; «Красный По- лѣ», въ 6 актахъ; «Пентелей Трубка», оргин. оперетка въ 3 актахъ Данила Млаки, съ му- зыкою И. Воробкевича; «Филковый Герой», ком. въ 4 актахъ Ю. Мозера; «Золотый Монохъ», оперетка въ 3 актахъ Дан. Млаки, съ музыкою И. Воробкевича; «Яронокъ», оригинальна траге- дія исторична въ 6 актахъ Корн. Устляновича и пр. А бокаментъ на 12 представлѣвъ въ пер- шихъ рѣдахъ кресель выноситъ 10 ар. Съ дов- гимъ выжданьемъ чекали мы на нашъ театръ, позмакшавшѣ собѣ подѣ новою дирекцію загално приравняе мѣжъ рускою публякою, котра оцѣнала справедливо ширю працю дирекціи и всего персо- налу драматичного. Налерѣдъ вже тѣшимосъ, що будемъ могли перебувати прѣятно вечерѣ и до- буватися представлѣнями питою драматичной штуки, где рѣдне слово и родимый сѣвъ мило- звучимъ такъ солодко колыбѣ душу... Мы ажъ надѣе пересвѣдченъ, що старшій нашъ братъ Льво- вляне, наша охоча и ширя молодѣжѣ и войскій, въ комъ лишь бѣея руске сердце, носѣшнтъ радо на представлѣны, щобы и розвеселитисъ, и научи- тисъ, и сповинити патриотичный обовязокъ.

— Загалны зборы товариства господарско-промислового отбулоса въ четверѣ 5 л. жовтня въ Станисла- вѣвѣ. По отгравленю черезъ Впр. о. Т. Ша- новского богослуженю збралоса въ салѣ театраль- нѣй надѣ 100 членѣвъ нового товариства, мѣжъ тими больша половина селянѣвъ. Зборы открывъ о. Церковничъ промовою и на загално жаданѣ про- водивъ цѣлымъ зборомъ. По тѣмъ отчитано и прѣнято статутъ. До выдѣлу выбрано п. Юст. Малецкого предѣдателемъ, о. Церковничъ заступ- никомъ а выдѣловыми дра М. Бучинского, дра

Ключенка, Кордасевича и А. Ничя. Въ часѣ збо- рѣвъ насьло множество телеграмъ въ войхъ сто- рѣвъ Руси, котры отчитано при грѣмкихъ оле- скахъ войхъ присутныхъ. Ближе оправозданье подамо пѣвѣйше.

— Вл. Володимиръ Федоровичъ, властитель Окиа, от- вѣдавъ сегоднѣ проф. дра Из. Шараневича въ его домѣ, щобы лично довѣдатися о усѣхахъ розко- пѣвъ старинного Галича. Коли проф. Шараневичъ показавъ ему отломки украшеній базиліки «надѣ Вѣдунемъ», п. Федоровичъ, одушевленный, жертву- вавъ зновъ 50 ар., щобы дрѣ Шараневичъ могъ користати зъ хорошей погоды и поки сойма ухва- литъ субвенцию, могъ дальше съ о. Лаврецкимъ вести свое народно-патриотичне дѣло.

— «Академичне Братство» (передѣ тымъ «Дружний Лихвѣрѣ») устроюе въ слѣдуючій понедѣлокъ въ комнатахъ своихъ и «Руской Весѣды» вѣчери- цѣ съ отчитомъ, декламациями и сѣнками. Суть то першій вечерницѣ сего року жидѣвного и можъ надѣятисъ, що «Акад. Братство» буде, якъ и там- тыхъ лѣтъ, такъ и теперъ устроувати такѣ ве- черницѣ, котры безперечно причиняють много до розбудженя духа мѣжъ нашою молодѣжою.

— День именинъ Е. В. Цесаря праздновано мнѣв- шон середи торжественными богослуженями въ храмахъ войхъ вѣроисповѣданій. Въ архикафедраль- нѣй церкви отпавивъ богослуженье Впреевъ митро- политъ въ супровѣдѣ войхъ крылошанѣвъ. Та- кожъ отпавили богослуженье Впреевъ епископы Сильв. Сембратовичъ и Ступициѣй. Въ Успен- ской церкви отпавивъ въ тѣй цѣли торжественно богослуженье крыл. о. Павлюковъ, на котрѣмъ на- ходилася молодѣжѣ руской гимназійи съ своимъ учителями, якъ такожъ ученики другихъ заведевъ.

— Спрамъ архіепископальнѣй. Прѣнятыя резигнаціи Впреевъ митрополита Сембратовича еще доси не насьло отъ правительства. Кажуть, що паша именувать самѣ Впреевъ епископа Сильв. Сембратовича апостольскимъ викариемъ нашою архіеписко- пин и выдавъ було до гр. кат. капитулы во Льво- вѣ, котра має сими дѣлами насѣти. Впреевъ митр. Сембратовичъ удѣляе теперъ рукоположенье прес- витерамъ, котре оттакъ отбудеся доперва за рокъ зъ причины законной жалобы по опорозненю митрополита. Въ день Покровы Пр. В. отпавитъ еще Впреевъ митр. Сембратовичъ богослуженье, а от- такъ выде въ Римъ съ капаляновѣ-секретаремъ Крыницкимъ, котрый рѣшався проводить нашего Митрополита. Зѣ войхъ сторонѣвъ надходять до Впреевъ митрон. Сембратовича адресы довѣрѣ, преданности и вѣдчности. Дрѣ Пешель зъ Вѣды має зѣбтати офиціаломъ львоьской капитулы. — Офиціалъ о. Малиновскій одержавъ отъ наместни- цтва завѣдомленье, що правительствомъ прихилило до его просьбы о емеритурѣ и признало ему повну дотепершню пенсію, якъ такожъ вѣдѣне мешканье въ консисторскѣмъ будинку. — Справа основана гр. к. епископства въ Станиславѣвъ має вже неза- бавомъ укончатися. Польскій газеты пишуть, що зѣ стороны руской ставлять на кандидатѣвъ о. Глебовицкого зъ Бережанъ и перемыского дека- на капитулы о. Юзычньского.

— Именованя. Въ гр. к. капитулѣ переми- ской именованъ: кустоосъ капитулы о. дрѣ Ант. Юзычньскій деканомъ, схолярхъ капитулы о. Левъ Кордасевичъ кустоосомъ, крылошанинъ о. дрѣ Ильницькій схолярхомъ, деканъ бѣрчанскій и нархоъ въ Рускѣмъ Сѣлѣ о. Юл. Куйловскій крылошаниномъ и совѣтникомъ консист. о. Пав. Матковскій крылошаниномъ тожѣ капитулы.

— Новѣ 1-риньской банкноты выйшли днѣ 6 л. с. м. съ датою 1 сѣчня 1882 року. Барва на нихъ переважно оная и темнобура; довгобѣ ихъ вы- носитъ 120 миллиметровъ, а широкѣсть 78¹/₂ мил- лим. По обѣхъ сторонахъ естѣ десѣя, але зна- ковѣ водныхъ нема. Тексты зъ одной стороны нѣ- мѣцкѣй, зъ другой угорскѣй. Дотепершній 1-ринь- ской банкноты будутъ вымѣняватисъ до днѣ 30 л. вересня 1883 въ войхъ касахъ и урядѣхъ ав- стрійско-угорской державы, а отъ того часу до 30 л. вересня 1884 лише въ центральныхъ ка- сахъ державныхъ въ Вѣднѣ и Будапештѣ.

— Зъ Рудокъ пишуть намъ: Въ день Воздви- ж. Честного Креста, 26 л. вересня с. р., наказавъ заступникъ директора (бо давѣйшого директора Медведичего, Русина, котрого черезъ пересѣдѣва- нье доведено до збожевольненя, усунено и нака- зано лѣчнтисъ) зѣйтисъ дѣтямъ до школы и мнѣю протесту зъ ихъ стороны отбувалася звычайна повседневна наука. Чи се отадосъ за вѣдомостею предѣдателя мѣсцевой рады школьнѣвъ, того не знаемъ. Причина такого надзуктѣ въ руской части Галичанъ лежитъ головно въ тѣмъ, що въ рудецкой школѣ нема дотеперъ руского катихита и рускѣ дѣти муоать учитисъ релігій по польски, хочъ се дѣти селянѣвъ зѣ близкиихъ селъ! Подѣлючи сѣй фактъ до прилюдной вѣдомости, упра- вляемъ окружну раду школьну въ Городку, щобы игландъ въ тую справу и поучила тымчасового молодого управителя школы рудецкой п. Ж., якъ надлежитъ поступати. Такожъ звертасмъ увагу Свѣтл. гр. кат. консисторіи на сѣй фактъ и надѣ- емось, що она зарадитъ злomu, щобы на будуце рускѣ дѣти мали своего катихита.

— Въ Старѣмъ Мѣстѣ (нале Самбора) открито уголь кажинный. Громада внесла подальше до уряду гор- ничого, щобы позволено їй користати зъ выдуба- вана того угля.

— Врѣмѣ до воевѣдѣваня. Въ салѣ Фитковѣй дек. надѣбрийского висолосъ доси 212 громадѣвъ въ братства тверезости и выпиваютъ точно злож- ный обѣтъ. Головною заслугою положивъ въ тѣмъ о. Олексеѣ Заклинскій, бувшій завѣдатель той ка- пелланіи.

— Мѣся духовнѣй. Въ Да шавѣ дек. стрѣйского отбулоса мнѣвшого четверга торжественна мѣся духовна, на котру прибуло 20 свѣщенникѣвъ. О. Коцюба зъ Верчанъ отпавивъ богослуженье, а

